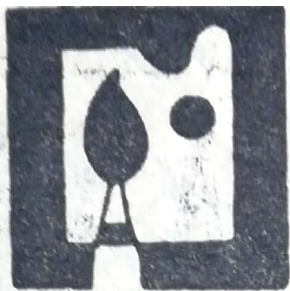

ЛИКОВНИ
ЖИВОТ

ДАНАС ПОПОДНЕ
НА БЕОГРАДСКОМ
САЈМУ

НАЈВЕЋА ЛИКОВНА СМОТРА

РОДОЉУБ ЧОЛAKОВИЋ ОТВАРА ПРВИ ТРИЈЕНАЛЕ ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Први тријенале ликовних уметности, на коме ће бити изложено 478 слика и скулптура 196 југословенских уметника, отвориће данас у 17.30 часова, потпредседник Савезног извршног већа Родољуб Чолаковић. Том приликом саопштиће се и одлука Жирија о додељивању награда ауторима најуспелијих дела изложених на Тријеналу.

Ова велика ликовна манифестација, која ће се одржати у хали три Београдског сајма, биће јединствена прилика за упознавање савременог уметничког стварања у нашој земљи као и за сагледавање нивоа развоја сликарства и вајарства у ширим размерама. Захваљујући модерним галеријама у Београду и Љубљани и Градској галерији савремене уметности у Загребу, посетиоци Тријенала упознаће, поред најновијих дела, и најзначајније радове југословенских уметника настале у периоду између два рата, који ће бити приказани на изложби „Присутности“.

Београдски Тријенале ликовних уметности одржаваће се сваке треће године. Организатори ове вели-

ке изложбе разматрају могућност да се на следећим приредбама, поред сликарства и скулптуре, прикажу и друге дисциплине, графика на пример, као и да се учешће излагача на Тријеналу прошири и на стране уметнике.

, БОЋ РА“

ПОГЛАВЉЕ О ЈУНАЦИМА НАШЕГ ДОБА

У представи учествује цео ансамбл позоришта — сви глумци протагонисти

СЦЕНА ИЗ „ОТКРИЋА“

ЈУГОСЛОВЕНСКО ДРАМСКО ПОЗОРИШТЕ извешће у петак, 26. маја, у част 20-годишњине револуције, премијеру „Открића“, сценског приказа поглавља романа „Деобе“ Добрице Ћосића.

Трагедијско дело које говори о проблеме нашег времена ово позориште је са радошћу дочекало роман „Деобе“ Добрице Ћосића. У њему су се срећно спојила два момента: Роман говори о првим данима устанка у Србији, и аутор дела је човек који је од првих дана био ангажован у тој борби.

Сасвим посебан жанр овог сценског приказа, у коме учествује цео ансамбл Југословенског драмског позоришта, захтевао је изузетне напоре свих чланова — у делу нема изразитих протагониста.

Градња комада се догађа у Трнави. Немци су затворили све сељацима у цркви. Ту настају сукоби између људи који су сви, у ствари, осуђени на смрт.

Адаптори романа Мирослав Белић и Јован Ђурић кажу да је пред њима био текст готов и довршен у својој пуној романтичној доречености. Осим неколико конкретизација овог текста, сви остали елементи овог текста само су апстрактни гласови једне симфоничке оркестрације драме. Познати тачка у раду на драматизацији било је тих неколико стварних Ћосићевих личности.

— Користили смо сваки, па и најмањи траг индивидуалне личности. Довољно је било да неко каже за себе да се не боји ни бога, ни ножа, па да у њему наслутимо „Младића који се не боји ни бога ни ножа“, кад једна личност каже да има срца, од ње смо навестили лик „Девојка с великим срцем“. Жеља нам је била да своју адаптацију начинимо тако, да — кад „Откриће“ почне да живи на сцени — добије што више своје изворне облике.

Ова представа је заједнички рад редитеља Мате Милошевића и Предрага Бајчетића. Мата Милошевић каже да је колектив позоришта заступа пред сценском адаптацијом „Открића“ са питањем хоће ли имати довољно снаге, самодисциплине, уметности и могућности да испуни овај задатак. Требао је у пуној мери пружити емотивни израз. Отуда је настало то велико питање, отуда стрепње и напозад, и та пуна ангажованост целе куће.

Предраг Бајчетић вели да је „Откриће“ трагично изузетан обрачуна са нама самимца, са једним тренутком наше

историје. То је текст који нема намеру да буде драма (а још како то јесте) текст који говори истину код нас у позоришту. Сељак, у гуњу, у коњуку, у опанку постаје херој једне трагедије, оно што је у животу био.

Улоге у комаду тумаче Јован Милићев, Олга Савић, Маријан Ловрић, Миливоје Живановић, Милорад Самарџић, Јовиша Војновић, Јожа Ружић, Никола Симић, Млађа Веселиновић, Јозо Лаурецић, Милан Ајваз, Душан Стефановић, Славо Симић, Жарко Митровић, Љубиша Јовановић, Милорад Вуковић, Иво Јакшић, Љубомир Богдановић, Петар Словенски, Стојан Дечермић, Александар Сибинић, Бемин Фехмић, Данило Стојковић, Морис Леви, Невенка Микилић, Нада Грегорич, Капиталина Ерић, Бранка Веселиновић, Анка Лепарјева, Љилана Ристић, Ирена Колесар, Маја Димитријевић, Нада Ризичић и Стево Жигић.

Сценограф је Миланко Шербан. Сликар костима је Мира Глишић, а сликар маски Карло Булић. Музика је компоновао Василије Мокрањец.

ИЗ НАШИХ АТЕЉЕА

Киша — у непожељној „улози“

Киша која пада непрекидно већ двадесетак дана омеља је снимање екстеријера у Зеници за играни филм „Како дати име граду“. Пошто су све сцене екстеријера снимљене у Жељезари, режисер Вељко Булајић чека разведраћање па би снимно престојало кадрове екстеријера, чија се радња догађа око Жељезаре и на улицама.

Ових дана се у „Авала-филму“ очекује повратак из Варшаве познатог пољског филмског режисера Анджеја Вајде, који треба кроз два месеца да почне режију играног филма „Леди Магбет Мицеског округа“ по новели Николаја Љескова. Драматуршко одељење „Авала-филма“ у међувремену почело је обраду овог сценарија.

У београдском Заводу за трансферу крви снимају се последњи кадрови краткометражног документарног филма „Трансфузија“ који говори о пожртвованости добровољаца давајући крв. Режисер Крсто Шканавић а сценариста Стево Радовић. Продуцент је „Загреб-филм“.

Монтажа краткометражног документарног филма „ХП европски шампионат у кошарки“ завршава се ових дана, тако да ће се филм ускоро појавити у београдским биоскопима. Продуцент је „Загреб-филм“.

НА ТВ ЕКРАНУ

Премијера драме Момчила Миланкова

СТУДИО БЕОГРАД извешће у понедељак, 29. маја, премијеру комада Момчила Миланкова „Уочи доласка вечерњег воза“. Редитељ драме је Славољуб Стефановић — Раваши. Главне улоге тумаче Виктор Старчић, Зоран Ристановић, Олга Савић, Милан Ајваз и Воја Јовановић.

НАЈВЕЋА ЛИКОВНА СМОТРА

РОДОЉУБ ЧОЛАКОВИЋ ОТВАРА ПРВИ ТРИЈЕНАЛЕ ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Први тријенале ликовних уметности, на коме ће бити изложено 478 слика и скулптура 196 југословенских уметника, отвориће данас у 17.30 часова, потпредседник Савезног извршног већа Родољуб Чолаковић. Том приликом саопштиће се и одлука Жирија о додељивању награда ауторима најуспелијих дела изложених на Тријеналу.

Ова велика ликовна манифестација, која ће се одржати у хали три Београдског сајма, биће јединствена прилика за упознавање савременог уметничког стварала у нашој земљи као и за сагледавање нивоа развоја сликарства и вајарства у ширим размерама. Захваљујући модерним галеријама у Београду и Љубљани и Градској галерији савремене уметности у Загребу, посетиоци Тријенала упознаће, поред најновијих дела, и најзначајније радове југословенских уметника настале у периоду између два рата, који ће бити приказани на изложби „Присутности“.

Београдски Тријенале ликовних уметности одржаваће се сваке треће године. Организатори ове вели-

ке изложбе разматрају могућност да се на следећим приредбама, поред сликарства и скулптуре, прикажу и друге дисциплине, графика на пример, као и да се учешће излагача на Тријеналу прошири и на стране уметнике.

„БОГОВА“

СОФИЈА ЛОРЕН У „БОГАРИ“

ИТАЛИЈАНСКИ ФИЛМ ВИТОРИЈА ДЕ СИКЕ, по сценарију ЧЕЗАРЕ ПАВАТИНИЈА, са СОФИЈОМ ЛОРЕН, ЕЛЕНОРОМ БРАУН и ЖАНОМ ПОЛОМ БЕЛМОНОМ.

ИЗ ЧИТАВОГ ФИЛМА издвајају се три оштро изражена елемента. То су — глумица Софија Лорен, живи дијалози Паватинија и пацифистичка порука де Сике.

Прича, сама по себи, не може се назвати нарочито оригиналном, одушевљавајућом. Чак — као костур, као потка филма, основни конфликт — младе мајке и недорасле кћери око истог човека — доста је коришћена у разним варијацијама исте теме. Али ова мокулација је теме је нешто посебно, руко у које је одевута да прича је оно што даје драг „Бојари“ и што је спасила тријаналности. А то је прича кроз коју су тему сагледали аутори и створили својим духом свој став и однос (често реалистички-иронички) према догађајима које ми, гледаоци, кроз ту причу неосетно прихватамо као такве.

Филм говори о младој жени која са малолетном ћерком бежи, због бомбардовања, из града у село, где упознају младића који обавља занатлијску посаду, конфликт међу њима залази у затишје, али остаје усмевана на горка искуства, која се, транспонована у филму, претвара у оптимизм против рата, грубости, зверства.

Софија Лорен доминира својом глумом и представља се у новом лику, много отприје, карактерно опртаном но до сада, са потиснутим чарима лепоте али, у напалу за то — изразитија но икад. Уосталом, ова улога је, очигледно, направљена „по мери“ за њу. Белмондо је имао и бољих крестација.

ФИЛМ

Пољски филмови пред америчком публиком

ПРЕДСТАВНИЦИ ПОЉСКЕ ФИЛМСКЕ ИНДУСТРИЈЕ продали су САД и Канади већи број уметничких филмова, међу којима се налазе у Европи већ добро познати и високо оцењени филмови „Крсташ“, „Пепео и дијамант“, „Канал“, „Воз“ и „Ева хоће да спава“.

Према писању пољске штампе, у САД влада нарочито велико интересовање за филм „Крсташ“, који је већ изабран у сто копија на енглеском језику. Представницима пољске кинематографије понуђено је у САД да се у Пољској снимају краткометражни филмови за америчку телевизију и један играни филм са темом из прошлог века.